

193

TS 137 12, f. 4 ✓

- 1 כל בר ישראל או בת ישראל כביר כאן אם צגיר
- 2 סדרך ממן יקרבו לכיאר אלצירפי או בעידין מנה
- 3 מן גמיע ישראל יעלם עלם יקין ען משאהדה או
- 4 עלם כבר או סמע מן כיאר דנן יתחדת או יסתסר
- 5 מע אצדקאה או אחד מן אקרבאה או מן מעמליה
- 6 באן לה מכבי או מדכור או מרהוץ או מודוע
- 7 אחד מן אקרבאה או מן גיר אקרבאה מן סאיר
- 8 ישראל כאפה רבאן כאן או קרא או מסלם או
- 9 נצראני מן דנאגיר אלי דואהם או רהוץ אף או מצאן
- 10 יכתץ בה דון אהלה או מלבס^ב או אניה וב
- 11 אחת או קטאש אודעה כיאר דנן או כבאה
- 12 או ארהנה עלי מבלג מא כאין מא כאן ענדה
- 13 קריב כאן או גיר קריב או אמר אהל מנזלה
- 14 אן יודעוה או יכבוה או ירהנוה או אמר למן יאכד
- 15 מן מנזלה שי מן גמיע מא [[וצלפנה]] וצפנאה או
- 16 ארסלה עלי יד [[גאלר]] גאריה או גלאם או והב
- 17 והבה לקריב או לגיר קריב או לגאריה או
- 18 לגלאם וענדה עלם בדלך ולא יעלם בה שלשה
- 19 בחי דינים ויהוי שוכד^{יהי} לך מן סאיר מעאמליה
- 20 אלמנכסר מאלהם ענדה לכיאר דנן ח

~~עמוד ב'~~

~~שאכר תמצלה~~

~~חצירה מ' ו' בנימין חוקן הנריב~~

~~צדקה מן אסוק~~

~~בית מיעקב חוקן ז'ל~~

! 100

א 137

סגנון 4. פ. 12, 13 TS

- 1 רהוון [] אופא מן מ עליה ולא יעלם
- 2 [] אניס וכדלך כיאר איצא בכלל
- 3 החר]ם [] לה עין או ורק ומצאג או מלבס
- 4 או אניה בית או אתאת בית או קמ [אש] מכבי
- 5 תחת אלארץ או פוקהא או מודוע או מרהוון
- 6 אלדי אופא מן מבלג אלדרהם אלדי להם []
- 7 או סאיר מא יתעאמל בה או והבה והבהא
- 8 לקריב או לגיר קריב או לעבד או לגאר
- 9 או למסלם או לנצראני או אודעה או כבאה
- 10 או ארהנה ענד אחד מן אחדא אלמדכורין
- 11 ולא יעלם בה בתי דינים יכוון
- 12 בחרם בית דין העליון [יכוון] ובחרם בית דין
- 13 התחתון ובחרם שהרימו בני ישראל בהר עיבל
- 14 וברחם (!) שהחריס יהושוע בנון (!) על יריחו ובכל
- 15 חרם שהחרימו ישראל מיום צאתם ממצרים
- 16 עד היום הזה יכוון כל בר ישראל כאין מן כאן
- 17 ענדה עלם או ידעה (!) או ראיה בשי ממא תקדם
- 18 דכרה ולא יעלם בה בית דין גמיעהם לא
- 19 יאבה יי סלח לו כי אז יעשן אף יי וקנאתו
- 20 באיש ההוא ורבצה בו כל האלה הכתובה

עמודה ב'

- 1 בספר הזה ומחה יי את שמם
- 2 מתחת השמים והבדילו יי לרעה

- 3 מכל שבטי ישראל ככל אלוֹת הברית
- 4 הכתובה בספר התורה הזה
- 5 לא נין לו ולא נכד בעמו ולא שריד
- 6 במצרה על יומו נשמו אחרונים^ל
- 7 וקלמונים אֶלֶף חזו שער מפלתם תהי
- 8 בקרוב וי וי לא יפסוק מפמהון גופיהון
- 9 יצטבע בגרבא דין דינא רבא מן שמיא
- 10 יתעביד בהון בפריע בפריע אמן אל נקמות
- 11 נֶפֶץ אל נקמות הופיע הנשא שופס הארץ
- 12 השב גמול על גאים אֶלֶף בהם